

Το Νόημα της Θυσίας των Πεσόντων στα Ίμια.

*Στα Ίμια φύτρωσε η δάφνη, έλαμψε το φως.
Πιάστηκαν αγκαλιά η Ελλάδα και η θυσία.
Στα Ίμια έγινε αδελφός
θάνατος και η αθανασία.*

Την 31^η Ιαν. 1996, στις 05:01 ελικόπτερο του ΠΝ, υπό δυνατή βροχή, ισχυρό άνεμο και χαμηλή ορατότητα, απογειώθηκε ελικόπτερο από την φρεγάτα Ναβαρίνο, για τον εντοπισμό των Τούρκων καταδρομέων που είχαν αποβιβασθεί λίγες ώρες πριν στην βραχονησίδα των Δυτικών Ιμίων. Στις 04:50 επαληθεύθηκε η παρουσία Τούρκων καταδρομέων στα Δυτικά Ίμια. Την 05:01 πρωινή το ελικόπτερο κατέπεσε στη θάλασσα με αποτέλεσμα τον θανάσιμο τραυματισμό του κυβερνήτου Υποπλοίαρχου Χριστοδούλου Καραθανάση, του συγκυβερνήτου Υποπλοίαρχου Παναγιώτη Βλαχάκου και του χειριστού ραντάρ Αρχικελευστού Έκτορος Γιαλοψού.

Το Καθήκον

Ο Υποπλοίαρχος Χριστοδούλος Καραθανάσης 35 χρ. από τον Παπάγο, ο Υποπλοίαρχος Παναγιώτης Βλαχάκος 32 χρ από την Λάγια της Μάνης και ο Αρχικελευστής Έκτορας Γιαλοψός 30 χρ. από τον Αφίωνα της Κέρκυρας υπηρέτησαν την πατρίδα με ήθος και εντιμότητα και επιβεβαίωσαν με την θυσία τους την προσήλωση στα υψηλότερα ανθρώπινα ιδανικά. Η πράξη τους τυγχάνει της αναγνώρισεως όλων των λαών ανά τους αιώνες και αποτελεί τον ορισμό του στρατιωτικού καθήκοντος. Η θυσία για την πατρίδα δεν συνιστά καθήκον ή προνόμιο μόνο των στρατιωτικών. Ο πόλεμος πρωτίστως αποτελεί αγώνα ηθικών δυνάμεων και ψυχικής αντοχής τον οποίον διεξάγει ολόκληρο το έθνος και όχι μόνο οι ένοπλες δυνάμεις. Οι στρατιωτικοί όμως επιλέγουν σαν αντικείμενο ενασχολήσεως να προετοιμάζουν τους εαυτούς και τους άνδρες τους, να προσφέρουν τη ζωής τους για την υπεράσπιση της πατρίδος. Ο Στρατηγός Μακ Άρθουρ στην αποχαιρετιστήρια ομιλία του στο Ουέστ Πόιντ, στην Σχολή Αξιωματικών του Στρατού των ΗΠΑ, δυο χρόνια πριν το θάνατο του είπε: «Το δικό σας είναι το επάγγελμα των όπλων, της θελήσεως για νίκη, της βεβαίας γνώσεως ότι στο πόλεμο δεν υπάρχει υποκατάστατο της νίκης, ότι αν χάσετε το Έθνος θα καταστραφεί, ότι η μεγαλύτερη εμμονή της δημόσιας υπηρεσίας σας πρέπει να είναι το Καθήκον, η Τιμή και η Πατρίδα».

Η Σημαία

Ο Υποπλοίαρχος Χριστοδούλος Καραθανάσης, ο Υποπλοίαρχος Παναγιώτης Βλαχάκος και ο Αρχικελευστής Έκτορας Γιαλοψός τήρησαν μέχρι κεραίας τον όρκο τους: «Να υπερασπίζονται μέχρι της τελευταίας ρανίδος του αίματος τους τις σημαίες, να μην τις εγκαταλείπουν μηδέ να αποχωρίζονται ποτέ απ' αυτές». Οι σημαίες έχουν καθαγιασθεί από το τίμιο αίμα όλων εκείνων των Ελλήνων που θυσίασαν την ζωή τους, κατά τους αγώνες του Έθνους. Όσο οι σημαίες κυματίζουν η καρδιά του έθνους θα πάλλεται. Οι σημαίες αναπεπταμένες αποδεικνύουν την ύπαρξη εθνικής κυριαρχίας και ελευθερίας.

Αυτοί που έχουν την αρμοδιότητα της λήψεως των αποφάσεων, οφείλουν να έχουν κατά νου ότι, με τις πράξεις τους ή τις παραλείψεις τους αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους έναντι του έθνους, του ελληνικού λαού και της

*Ο Υποπλοίαρχος
Χριστόδουλος Καρα-
θανάσης*

*Ο Υποπλοίαρχος Πα-
ναγιώτης Βλαχάκος*

ιστορίας, από την αδέκαστη κρίση της οποίας δεν εξαιρείται ουδείς. Οι ηγέτες όμως πρέπει να αποδεικνύονται αντάξιοι αυτών που ηγούνται. Ο ηγέτης αποτελεί την πηγή για να παίρνεις θάρρος, όταν το έχεις χάσει, να ξαναβρίσκεις την πίστη σου, όταν δεν ξέρεις που να στηριχθείς, να βρίσκεις την ελπίδα, όταν βρίσκεσαι σε απόγνωση. Οι μεγάλοι ηγέτες δεν ζητούν από τους άνδρες τους να προχωρήσουν εμπρός επικαλούμενοι υψηλά ιδανικά, απλώς προχωρούν πρώτοι και οι υπόλοιποι τους ακολουθούν. Εισ το σχολείο της θυσίας το μόνο μάθημα που διδάσκεται είναι αυτό του παραδείγματος. Η αναγνώριση του αρχηγού δεν επιβάλλεται, αλλά κερδίζεται. Για να την κερδίσεις όμως πρέπει να είσαι και εσύ φτιαγμένος από το ίδιο μέταλλο των γενναίων, αυτών που υπερνικούν τον φόβο του θανάτου. Η αθανασία δυστυχώς έχει ανάγκη από ένα πρόωρο τέλος. Τα τρία γενναία παλληκάρια μας έφυγαν νωρίς για τα ίλισια πεδία, για την χώρα των αθανάτων και των ενάρετών σύμφωνα με τους αρχαίους προγόνους μας.

Ο Ηρωισμός

Ο Υποπλοίαρχος Χριστόδουλος Καραθανάσης, ο Υποπλοίαρχος Παναγιώτης Βλαχάκος και ο Αρχικελευστής Έκτορας Γιαλοψός έδειξαν σε όλους τους Έλληνες, για το τι μπορείς να πετύχεις, ποιος πρέπει να είσαι και τι οφείλεις να πράττεις. Υπάρχουν αρκετοί που τις έννοιες του καθήκοντος προς την πατρίδα, το ήθος και την αρετή τις θεωρούν ξεπερασμένες, αστείες και ενδεχομένως επικίνδυνες. Οι έννοιες αυτές όμως διαμορφώνουν τον χαρακτήρα και σου δίνουν δύναμη να υπερνικήσεις τους φόβους σου και να κερδίσεις την αθανασία. Η ιστορία εκφράζεται με το φρόνημα των μεγάλων στιγμών και για να γραφεί απαιτείται μια στιγμή υπερβάσεως των ανθρωπίνων αδυναμιών. Η αποδοχή αυτών των αρετών δημιουργούν μια στάση ζωής, όπως την περιέγραψε με ενέργεια ο μάρτυρας του Μακεδονικού Αγώνος, Ανθυπολοχαγός Πυροβολικού Παύλος Μελάς: «Άνδρες που περπατούν στην ζωή ευθυτενείς και με γαλήνη, μαθημένοι να πονούν χωρίς να υποφέρουν, να νικούν χωρίς να θριαμβολογούν, να νικούνται χωρίς να μοιρολογούν».

Ο Αρχικελευστής Έκτορας Γιαλοψός

Ο Υποπλοίαρχος Χριστόδουλος Καραθανάσης, ο Υποπλοίαρχος Παναγιώτης Βλαχάκος και ο Αρχικελευστής Έκτορας Γιαλοψός είναι ήρωες και οι ήρωες δεν ηττώνται, νίκη δεν είναι απλώς να νικάς, νίκη είναι να αντιστέκεσαι και να πέφτεις. Νικητές είναι μόνο οι εθελοντές του θανάτου, αυτοί που έχουν την δύναμη να τον αντικρύζουν κατάματα. Ο ηρωισμός αποτελεί την δύναμη που μπορεί να διασπάσει τον πυρήνα της ψυχής και να απελευθερώσει την ηθική ενέργεια που απαιτείται ώστε να γίνουν τα αδύνατα δυνατά. Οι πεσόντες απέδειξαν ότι υπάρχουν Έλληνες που δεν έχουν χάσει τις ψυχικές τους δυνάμεις και κρατούν ακόμα ζωντανή την ηρωική ελληνική ψυχή, η οποία σφυρηλατήθηκε εδώ και αιώνες, μέσα στα πολεμμένα σπλάχνα της φυλής μας. Ο ελληνικός ηρωισμός έδινε πάντα στο τέλος την λύση στις τραγωδίες μας. Τότε μόνο θα μας θα μας υπολογίσουν όταν καταλάβουν ότι είμαστε αποφασισμένοι για όλα, όταν αποδεχθούμε ότι προ της σωτηρίας της πατρίδος δεν υπάρχει όριο προσφοράς. Ο ανδρείος κερδίζει την εκτίμηση και τον σεβασμό, ενώ ο δειλός εισπράττει την περιφρόνηση και τον οίκτο.

Η Αθανασία

Ο Υποπλοίαρχος Χριστόδουλος Καραθανάσης, ο Υποπλοίαρχος Παναγιώτης Βλαχάκος και ο Αρχικελευστής Έκτορας Γιαλοψός εξασφάλισαν αιώνια δόξα και έλαβαν την θέση που τους αρμόζει στο πάνθεο των Ελλήνων ηρώων. Ο Περικλής στον επιτάφιο λόγο τον οποίο εκφώνησε για να τιμήσει τους νεκρούς του δευτέρου έτους του Πελοποννησιακού πολέμου, χαρακτήρισε τον θάνατο για την υπεράσπιση της πατρίδος ως τον πιο τιμητικό. Εάν κλεί-

σουμε για μια στιγμή τα μάτια μας, θα δούμε τους ήρωες μας να πορεύονται σε μια ατέλειωτη σειρά μαζί με άλλους Έλληνες πολεμιστές. Οι στολές και τα όπλα μπορεί να διαφέρουν, το πιστεύω τους όμως είναι πάντοτε ένα. **Υπέρτατο καθήκον η σωτηρία της πατρίδος.**

Παπάγου 12 Ιαν. 2018
Αντγος ε.α. Ιωάννης Κρασάς

Το μνημείο των πεσόντων στα Ίμια, στην πλατεία Ρηγίλλης στην Αθήνα.